Parašė Vidas Vilčinskas
Trečiadienis, 07 Rugsėjis 2011 20:13

Jau antri metai bandau įsikirsti į ešeriavimą Mariose. Ir dievas mane girdi! Tiesa, ne visuomet išklauso teisinga ausimi.....

Praeitą žiemą apsilankiau Kaliningrade. Susipirkau iš klaipėdiečio Gintaro teisingus velniukus. Įsigijau teisingas meškerytes su mini multikais. Prisiklausiau Ovidijau pasakų, kaip jis 10:00 ryto turėjo paskutinį iš septynių velniukų ir dar neturėjo nei vieno ešerio. Ir apie muitininkus, kurie riboja pravežamą ešerių svorį 200kg žmogui. Ir dvi dienas klaidžiojęs ledo lyčių labirintuose ir išgręžęs bent 50 skylių per pusantro metro ledą pagavau beveik šnipštą. Du virš puskylio ir dar dvidešimt nuo 100 iki 250gr.

Taigi, du pavasarius šturmavom lietuviškus Marių ešerius. Viena žūklė nuskilo visai neblogai – apie 450 ešerių per tris žmones. Kitos kiek silpniau. Viena šią gegužę beveik visai nieko nedavė. Galop nukeliavom į Atmatą, kur po porą klumpinių sukrapštėme.

Šio, gi, rugsėjo laukėm kaip ant adatų. Ir kaip Rimantas mane nuvylė, pranešęs, kad rudeninis kibimas niekad nebus toks aktyvus, kaip pavasarinis, nes ešeriai iki soties prisiriję šviežiai išsiritusio mailiaus. Kad jam spuogas ant liežuvio už šią dezinformaciją.

Taigi, išstudijavęs detaliai Marių batimetrinį susižymėjau GPS-e gylio perkritimus, kur tų ešerių ieškoti vertėtų.

Iš ryto jau matome vienoje krūvoje susispietusius desėtką laivelių klasikinėje vietoje ant akmenų. Bet mes į juos net nežiūrime. Einava savo keliu. Iš pradžių akmenys iš kitos pusės, kur 5,3m gylio duobė. Juozas bando naktiniu. Aš – kaliningradietišku velniuku. Tuščia. Perplaukiame iš pradžių 50, paskui kelis šimtus metrų šonan. Pirmyn. Atgal. Tuščia. Einame aplink akmenis iš kitos pusės. Juozo sliekas tyli. Mano velniukas įkerta vieną, antrą, trečią. Vėl tyla. Einame į akmenų centrą. Vėl prabyla mano velniukas. Desėtkas ešerių vienoje vietoje. Bet visi smulkūs. Vėl perplaukiame. Tučia. Viskas su šia vieta aišku. Numatome antrą frontą. Prie pat sienos yra 5,6m gyliai. Turiu pasieniečių registraciją. Lekiame 5 km į ten. Stojame netoli šlaito. Bumsiu velniu gerą 15min. Nieko. Pakeičiame vietą. Vėl nieko. Dar kartą keičiame ir vėl nieko. Dar kiek paplaukiojame žvalgydami dugną. Deja... deja... Nebematome kitos išeities , kaip bandyti ten, kur visi bando. Jau vienuolikta valanda. Priplaukiame žvejų sangrūdai iš kairės – nieko. Paskui iš dešinės – vos vienas - kitas ešeriokas.

Stojame centran – vėl nekas. 300m nuo tos vietos turime savo taškelį, kur mums pavasarį yra kibę. Einame ten. Tik stojame ir mano velniukas uždainuoja. Trys, penki, dešimt ešerių. Visi ant velniuko. Yra ir tokių po 300gr. Mano kolegai Juozui nelabai kimba. Gerą pusvalandį lupęs į minutę po ešerį nusprendžiu dar ir naktinį nuleisti. Vos nuleidus iškart kala. Pataisau slieką ir vėl kala. Lupu ešerį po ešerio vos nuleidus. Velniuko net į rankas paimti nesuspėju. Ešeriai pradeda stambėti ir išprašau desėtką didesnių nei 300gr. Po to dar desėtką ir dar desėtką. Mano kolega šiek tiek pagauna, bet mažiau. Beje, du patys didžiausi ešeriai – jo. Kibimas pašėlęs nuo antros iki pusės trijų dienos. Paskui rimsta. Pavakarop jau nelabai kimba ir man. Apie šeštą vyniojame meškeres ir krantan.

Per dieną apie ne mažiau 200 ešerių. Iš jų apie 50vnt – 300gr ir didesni. Didesnių nei puskilis tik pora. Paimame stambiausius.

Turime info, kad Jūroje visai nekibo, tad mūsų laukia dar viena diena Mariose.

Kitą dieną sužinojome, kad buvo labai aktyvus klumpių vakarinis šou. Valanda prieš saulei leidžiantis lupo didelius visi kas netingėjo. Vieną po kito.

Visą diena lengvas pietvakarių vėjelis. Ryt žada pietrytį.

Kita diena, deja... deja... Niekuo taip ir nenudžiugino. Pasikeitęs vėjas, matyt, pakeitė ir ešerių nuotaiką. Per visą dieną vos keli stambesni. Ir tie patys 300gr neviršijo. Juozui visai prastai kibo. Keitėme vietas, dreifavome kokius 2km. Tiesa, Juozas ištraukė gražią marinę kuoją.

O Jūroje šią dieną kolegos ištraukė 60 menkių per tris žmones. Inkarinėje.

Namolio. Mama kuria rūkyklą.

Ešeriai Mariose kimba.

Parašė Vidas Vilčinskas
Trečiadienis, 07 Rugsėjis 2011 20:13

Vidas Vilčinskas
vilcinskasvidas@gmail.com